

RU Дифференцированный подход к заместительной терапии при внешнесекреторной недостаточности поджелудочной железы**Н. Б. Губергриц¹, Н. В. Беляева¹, А. Е. Клочков², Г. М. Лукашевич², П. Г. Фоменко²**¹Многопрофильная клиника «Инто-Сана», Одесса, Украина
²Донецкий национальный медицинский университет, Украина**Ключевые слова:** панкреатическая секреция, внешнесекреторная недостаточность поджелудочной железы, заместительная терапия, ферментные препараты, дифференцированное применение

В статье представлен обзор современных представлений о показаниях, особенностях различных ферментных препаратов (ФП). Ко всем ФП применяются следующие требования: нетоксичность, устойчивость к действию хлористоводородной кислоты и пепсина, хорошая переносимость пациентами, отсутствие существенных побочных эффектов, оптимальное действие при pH≈6,0, быстрое высвобождение ферментной активности в тонкой кишке при pH≈6,0 с сохранением этой активности в течение не менее чем 2 часов, высокая активность ферментов, соответствие состава заявленному на этикетке, высокая серийная однородность препарата, отсутствие неприятного запаха и вкуса.

Учитывая разнообразие патогенетических механизмов и нозологических единиц, протекающих с синдромами мальдигестии и мальабсорбции, спектр показаний к назначению ФП довольно широк: болезни поджелудочной железы, печени, желчного пузыря, подготовка к инструментальным исследованиям и др.

Авторы представили современный алгоритм («шаги») ферментной терапии. Разработан дифференцированный подход к выбору ФП в зависимости от патологии, которой страдает пациент, состава препаратов, особенностей их действия. Обращено внимание на возможные причины недостаточной эффективности заместительной терапии, общие противопоказания к назначению ФП (острый панкреатит, выраженное обострение хронического панкреатита, гиперчувствительность к компонентам препарата) и к назначению их отдельных компонентов (желчных кислот, никотинамида, активированного угля). Указаны осложнения заместительной ферментной терапии: болезненные ощущения в ротовой полости, раздражение кожи в перианальной области, дискомфорт в животе, тошнота, фиброзирующая колопатия, аллергические реакции, иногда гиперурикозурия, также панкреатин может образовывать комплексы с фолиевой кислотой, нарушая ее всасывание.

UA Диференційований підхід до замісної терапії при зовнішньосекреторній недостатності підшлункової залози**Н. Б. Губергриц¹, Н. В. Беляєва¹, О. Є. Клочков², Г. М. Лукашевич², П. Г. Фоменко²**¹Багатопрофільна клініка «Інто-Сана», Одеса, Україна
²Донецький національний медичний університет, Україна**Ключові слова:** панкреатична секреція, зовнішньосекреторна недостатність підшлункової залози, замісна терапія, ферментні препарати, диференційоване застосування

У статті представлений огляд сучасних уявлень про показання, особливості різних ферментних препаратів (ФП). До всіх ФП застосовують такі вимоги: нетоксичність, стійкість до дії хлористоводневої кислоти і пепсину, добра переносимість хворими, відсутність істотних побічних ефектів, оптимальна дія при pH≈6,0, швидке вивільнення ферментної активності у тонкій кишці при pH≈6,0 зі збереженням цієї активності протягом не менш ніж 2 годин, висока активність ферментів, відповідність складу, заявленому на етикетці, висока серійна однорідність препарату, відсутність неприємного запаху і смаку.

З огляду на різноманітність патогенетичних механізмів і нозологічних одиниць, що перебігають із синдромами мальдигестії та мальабсорбції, спектр показань до призначення ФП доволі широкий: хвороби підшлункової залози, печінки, жовчного міхура, підготовка до інструментальних досліджень та ін.

Автори представили сучасний алгоритм («кроки») ферментної терапії. Розроблено диференційований підхід до вибору ФП залежно від патології, на яку страждає пацієнт, складу препаратів, особливостей їхньої дії. Звернуто увагу на можливі причини недостатньої ефективності замісної терапії, загальні протипоказання до призначення ФП (гострий панкреатит, виражене загострення хронічного панкреатиту, гіперчутливість до компонентів препарату) та їхніх окремих компонентів (жовчних кислот, нікотинаміду, активованого вугілля). Указані ускладнення замісної ферментної терапії: болісні відчуття у ротовій порожнині, подразнення шкіри в перианальній області, дискомфорт у животі, нудота, фіброзуєча колопатія, алергічні реакції, іноді гіперурикозурія, також панкреатин може утворювати комплекси з фолієвою кислотою, порушуючи її всмоктування.